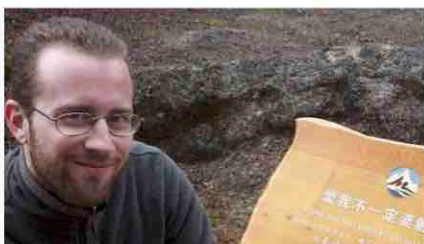

Anketa – učitelská profese

Říkáte si někdy, jaké to je být učitelem? Co je na této práci nejlepší a co je naopak frustrující? Přečtěte si odpovědi tří učitelů z různých typů škol. Jedno je jasné – všechny jejich práce baví.

Michael, 35 let, učitel matematiky a vědecký pracovník na univerzitě, původem z USA

Jak dlouho pracujete ve škole?

Pracuji jako matematik (a hlavně jako učitel) už 13 let. Během této doby jsem učil na různých vysokých školách: na velké veřejné univerzitě, Ivy League, na vysoké škole svobodných umění atd. Tady v Česku jsem asi dva roky.

Proč jste se rozhodl pro tuto práci?

Mám rád matematiku snad *odjakživa*, a to hlavně díky několika skvělým učitelům, a tak nebylo velkým překvapením, že jsem se stal matematikem. Ale když jsem byl mladší, přemýšlel jsem jenom o *výzkumu*. Nikdy bych nečekal, že se stanu učitelem, ačkoli v mé rodině je hodně učitelů. Poprvé, když jsem stál vepředu ve třídě u tabule, byl jsem úplně *vyděšený*. Proto jsem se *soustředil* jenom na moje „představení“ a ne na studenty – byl jsem tak *hrozný*!

Časem jsem zjistil, že je možné udělat dokonalou, přesnou a *podrobnou*

matematickou přednášku, avšak nikdo se nic nenaučí. To nejdůležitější a zároveň to nejtěžší je *navázat* se studenty vztah, naučit je to, co neumí, čemu nerozumí. Když jsem si uvědomil, že bych mohl pomáhat studentům stejně, jako moji oblíbení učitelé pomáhali mně, tehdy jsem se rozhodl.

Kdy vám práce ve škole přináší největší radost?

Matematický výzkum je práce někdy nádherná, a někdy strašná. Je možné pracovat roky na nějakém abstraktním nesmyslu bez úspěchu, nebo objevit něco krásného rychlostí blesku. Ale člověk nemůže být zcela spokojený ani s tím nejkrásnějším matematickým objevem. Když najdete řešení, všechno je hned jasné. Ale každé řešení může *mít své mouchy*, i v matematice... Výuka často přináší víc radosti.

Myslím, že jsem jediný matematik na světě, který raději učí základní kurzy, ale jsem takhle spokojenější. Na začátku vysoké školy se už hodně studentů bojí matematiky, nebo ji dokonce přímo nenávidí, včetně lidí, kteří by mohli v matematických oborech *zazářit*. To je škoda. Matematika je v podstatě styl myšlení,

který pomáhá analyzovat a řešit skutečné problémy, takže je důležitá pro všechny. Proto je pro mě nejlepší vidět, jak se studenti v kurzu stávají při řešení problémů sebejistějšími.

Měl jste už někdy chuť s prací *seknout*? Kdy a proč?

Občas mám pochyby. Sobecky – univerzity se teď moc rychle mění, zejména v Americe. Místo trvalé práce tak děláte spíše akademickou brigádu, bez jistoty. Kdykoliv, když se musím stěhovat do jiného města kvůli nové práci, přemýšlím o tom, že si najdu stabilnější profesi. Nesobecky – často si myslím, že je užitečnější učit matematiku mladší studenty, jak jsem řekl, na univerzitě už bývá pozdě.

Kdybyste mohl změnit ve své škole jednu věc, která by to byla?

Protože jsem cizinec a umím česky jenom trochu, existuje v českém systému hodně věcí, kterým nerozumím, tak si nejsem jistý. Podle mě jsou tady kurzy velmi formální – jsem zvyklý učit živějším a aktivnějším stylem. Ale každý má svou tradici.